

Bedenin Efendisi Kim?

İnsan bazı vesilelerle bedenindeki bir uzvunu diğeriyle temas ettirmektedir. Meselâ; konuşurken dudaklarını birbirine dokundurmakta, pişmanlık halinde başını yumruklamakta veya üzüntüsünden dizini dövmektedir. Bütün bu uzuvların maddî oldukları ve yaptıkları işlerden bizatihâ haberdar olmadıkları nazara alındığında, bunları birbiriyle temas ettiren birisinin olması lâzım geldiği bedaheten anlaşılır.

*İşte, bu teması temin eden zat, **insan ruhudur.***

Diğer taraftan aynanın karşısına geçen bir kimse meselâ, “saçlarım biraz daha siyah olsaydı veya boyum biraz daha uzun olsaydı” gibi temennilerde bulunurken, kendi bedeni hakkında yerli veya yersiz bir takım mütalâalar serdetmektedir. Aynada görülen sûret o adamın bedenine ait olduğuna göre o beden hakkında fikir yürüten kimdir?

*İşte, o fikir yürüten zat yine **insan ruhudur.***

Aynı şekilde, rüyasında bir başka şehire giden ve oradaki akrabalarıyla sohbet eden bir kimsenin, bedeni yatakta ve gözleri kapalı olduğuna göre, “Bu seyyah kimdir?” diye bir sual de hatıra gelecektir.

*İşte o seyyah zat da yine **insan ruhudur.***

Bu noktada bir hususun ayrıca izahı lâzım gelmektedir. **Şöyle ki:**

Rüyadaki insanın ruhu bir başka şehire gitmekle beraber, o ruh bedenden de ayrılmamaktadır. Zira ruhun bedenden ayrılması hâlinde o kimsenin de ölmesi lâzım gelecektir.

Rüyadaki bu gitme fiilinin mahiyeti bilinmemekle beraber, onun cüz’î bir misâlini güneşte görmemiz mümkün olmaktadır. Maddî nuranî olan güneş, küre-i arzdaki herhangi bir âyinede tecelli ettiğinde, o âyine ile bir nev’i musahabede bulunduğu hâlde kendi yerinden ayrılmadığı gibi, ruh da bedenden ayrılmamakla beraber âlem-i misâlin bazı tabakatında gezebilmekte ve sohbet edebilmektedir.